
Odbor za proračunski nadzor

2015/2284(INI)

28.4.2016

MIŠLJENJE

Odbora za proračunski nadzor

upućeno Odboru za zapošljavanje i socijalna pitanja

o aktivnostima, učinku i dodanoj vrijednosti Europskog fonda za prilagodbu globalizaciji u razdoblju 2007. – 2014.
(2015/2284(INI))

Izvjestitelj za mišljenje: Marco Valli

PA_NonLeg

PE573.206v03-00

2/6

AD\1093738HR.doc

HR

PRIJEDLOZI

Odbor za proračunski nadzor poziva Odbor za zapošljavanje i socijalna pitanja da kao nadležni odbor u prijedlog rezolucije koji će usvojiti uvrsti sljedeće prijedloge:

- uzimajući u obzir Uredbu (EZ) br. 1927/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o osnivanju Europskog fonda za prilagodbu globalizaciji (Uredba o EGF-u)¹,
  - uzimajući u obzir Uredbu (EU) br. 1309/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o Europskom fondu za prilagodbu globalizaciji (2014. – 2020.) i stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 1927/2006 (nova Uredba o EGF-u)²,
  - uzimajući u obzir izvješće Komisije od 22. srpnja 2015. o aktivnostima Europskog fonda za prilagodbu globalizaciji u 2013. i 2014. (COM(2015)0355),
  - uzimajući u obzir tematsko izvješće br. 7/2013 Revizorskog suda o Europskom fondu za prilagodbu globalizaciji zajedno s odgovorima Komisije³ (izvješće Revizorskog suda),
    - A. budući da je Europski fond za prilagodbu globalizaciji (EGF) osnovan za pružanje potpore radnicima koji su proglašeni viškom zbog velikih strukturnih promjena u tokovima svjetske trgovine;
    - B. budući da se člankom 19. Uredbe (EU) br. 1309/2013 nalaže Komisiji da svake dvije godine Europskom parlamentu i Vijeću podnese kvantitativno i kvalitativno izvješće o aktivnostima EGF-a u protekle dvije godine;
    - C. budući da je EGF osmišljen za rješavanje kratkoročnih i *ad hoc* kriznih situacija, za razliku od Europskog socijalnog fonda (ESF), kojim se također pruža potpora radnicima koji su proglašeni viškom, ali čija je namjena rješavati dugoročne strukturne neravnoteže, uglavnom kroz programe cjeloživotnog učenja;
1. napominje da je ukupna količina odobrene pomoći iz EGF-a od datuma prvog podnesenog zahtjeva do rujna 2015. iznosila oko 545 milijuna EUR iz proračuna EU-a i oko 390 milijuna EUR iz proračuna država članica za ukupno 139 odobrenih zahtjeva država članica;
  2. smatra da je nužno povećati korištenje EGF-a radi sprječavanja i rješavanja pitanja preseljenja priozvodnje kao i radi pružanja odgovora na krize u sektorima koje su uzrokovane fluktuacijama cijena i globalne potražnje;
  3. prima na znanje, kao što stoji u izvješću Suda, da su gotovo svi radnici koji zadovoljavaju kriterije imali koristi od pojedinačno prilagođenih mjera EGF-a; primjećuje da su usluge ponuđene potencijalnim korisnicima uglavnom bile prilagođene njihovim individualnim potrebama te će vjerojatno biti i učinkovite; uz to napominje da je pomoći iz EGF-a uglavnom bila dobro uskladena s ESF-om i nacionalnim mjerama na tržištu rada jer su

¹ SL L 406, 30.12.2006., str. 1.

² SL L 347, 20.12.2013., str. 855.

³ SL C 182 od 27.6.2013., str. 3.

dodatne mjere EGF-a posebno namijenjene za rješavanje potreba radnika služile kao dopuna postojećim mjerama;

4. poziva Komisiju da zajamči da EGF zadovoljava posebne potrebe samozaposlenih radnika; ističe da preseljenja proizvodnje i druge posljedice globalizacije, kao što su „ekonomija dijeljenja” i robotika, utječu na glavne sektore europskog gospodarstva u kojima se broj samozaposlenih osoba stalno povećava;
5. napominje da, u nekim slučajevima, radnici koji su radili za dobavljače pogodjenog poduzeća i koji su bili proglašeni viškom nisu bili uključeni u pomoć iz EGF-a; uzima u obzir objašnjenje Komisije da izuzeće pogodjenih radnika koji su radili za dobavljače na donjoj razini nije bilo namjerno jer se Komisija trudi, zajedno s državama članicama, postići razumnu ravnotežu između sveobuhvatne pokrivenosti i vremena potrebnog za pripremu i podnošenje zahtjeva; napominje da bi Komisija trebala točnije navesti sektore u kojima bi radnici najvjerojatnije mogli pronaći zaposlenje te je li ponuđeno osposobljavanje uskladeno s budućim gospodarskim izgledima i potrebama tržišta rada u regijama koje su pogodjene otpuštanjima;
6. poziva Komisiju da prag prihvatljivosti zahtjeva za EGF, koji trenutačno iznosi 500 otpuštanja, smanji na 100 otpuštanja za srednja poduzeća i 50 otpuštanja za mala poduzeća kako bi se osiguralo da pomoć stigne do radnika zaposlenih u malim i srednjim poduzećima koja su obično najviše pogodjena učincima globalizacije;
7. napominje da se sve mjere u okviru Uredbe o EGF-u mogu također primijeniti u okviru ESF-a, iako se od ESF-a ne očekuje da odgovori nepredvidive događaje; primjećuje da su se neke države članice radije koristile sredstvima ESF-a nego sredstvima EGF-a zato što ESF ima više stope sufinanciranja i njegove se mjere brže provode, dok EGF ne nudi prefinanciranje i ima dugotrajan postupak odobravanja i restriktivnije uvjete;
8. napominje da države članice često imaju poteškoće s pružanjem dokaza da masovna otpuštanja zadovoljavaju intervencijske kriterije EGF-a, što je još zahtjevnije kada je pogoden znatan broj malih i srednjih poduzeća; stoga poziva Komisiju da razmotri prethodno spomenute nedostatke kako bi EGF postao djelotvorno rješenje za otpuštene radnike;
9. smatra da je na kvalitetu i dostupnost podataka o ponovnom uključivanju na tržište rada negativno utjecalo više različitih faktora; ističe da države članice općenito nisu postavile kvantitativne ciljeve za ponovno uključivanje na tržište rada te da u nekim slučajevima javne ili privatne službe za zapošljavanje nisu sustavno razlikovale EGF, ESF i druge nacionalne mjere prilikom prikupljanja podataka o ponovnom uključivanju; od Komisije traži da godišnje dostavi potpunu procjenu rezultata za svaku intervenciju EGF-a te da dostavi podatke o zahtjevima za aktivaciju EGF-a koje Komisija nije odobrila i razloge za njihovo odbijanje;
10. naglašava činjenicu da vlasti država članica nisu morale praviti razliku između aktivnih mjera na tržištu rada, kao što su osposobljavanje i pomoć za samozapošljavanje, i potpore dohotku koja se isplaćuje zaposlenim radnicima; pritom napominje nedostatak posebnih podataka kojima bi se mogli identificirati projekti koje je sufinancirao ESF, a koji su mogli zadovoljiti intervencijske kriterije EGF-a, i koji bi pomogli u mjerenuju učinka EGF-a; poziva Komisiju da preispita to pitanje i doneše izvješće o broju i rasponu

projekata ESF-a koji zadovoljavaju intervencijske kriterije EGF-a;

11. napominje da je Komisija poboljšala bazu podataka EGF-a u kojoj se u statističke svrhe pohranjuju kvantitativni podaci o slučajevima EGF-a, što državama članicama olakšava podnošenje zahtjeva, a Komisiji analizu i usporedbu podataka o slučajevima EGF-a; nadalje napominje da je Komisija EGF uključila u Zajednički sustav upravljanja zajedničkim sredstvima, što bi trebalo rezultirati podnošenjem točnijih i potpunijih prijava i dalnjim smanjenjem vremena potrebnog da Parlament i Vijeće usvoje zahtjev koji je podnijela država članica; napominje da je radi transparentnosti i demokratske odgovornosti Komisija trebala osigurati javni pristup svim dokumentima koji se odnose na slučajeve EGF-a;
12. napominje da obrasci za zahtjev za doprinos iz EGF-a ne sadrže detalje o poduzećima čiji su radnici bili uključeni u mjere povezane s EGF-om; traži od Komisije da pruži detaljnije podatke te da procjeni jesu li zatvaranja i/ili otpuštanja uzrokovana preseljenjem proizvodnje u treće zemlje ili druge države članice s agresivnim poreznim politikama namijenjenim privlačenju ulaganja; poziva Komisiju da razmotri uvođenje instrumenta kojim bi se poduzeća koja svoju proizvodnju sele izvan EU-a obvezala na doprinos ponovnom zapošljavanju otpuštenih radnika;
13. smatra da bi EGF trebao biti u stanju što brže dati svoj finansijski doprinos kako bi njegov učinak bio što veći i kako bi se pogodjenim radnicima omogućilo da što prije nakon otpuštanja imaju koristi od mjera koje se financiraju; skreće pozornost na činjenicu da, prema izvješću Revizorskog suda, postupak odobravanja EGF-a u prosjeku traje 41 tjedan; potvrđuje da Komisija nastoji smanjiti zastoje gdje god je to moguće; međutim napominje da se prema važećim pravilima određeni dijelovi postupka ne mogu skratiti; poziva Komisiju da izvijesti jesu li promjene u zahtjevima i obrascima koji se podnose putem interneta pomogle u skraćivanju postupka EGF-a;
14. prima na znanje izjavu Komisije da Uredba o EGF-u ne uključuje kvantitativne ciljeve za ponovno uključenje na tržište rada te da se različite mjere EGF-a mogu ocijeniti na drugi način; naglašava da je bilo teško jasno procijeniti uspješnost instrumenta i koliko je on kao jedinstveni instrument stvarno doprinio ponovnom uključivanju radnika na tržište rada; ističe da bi usklađeni paket usluga prilagođenih potrebama koje sufinancira EGF trebao biti usklađen s drugim mjerama koje bi trebao nadopunjavati kako bi osigurao „dodanu vrijednost EU-a“ s jasnim i vidljivim prednostima za Europsku uniju i njezine građane;
15. podsjeća da bi finansijski doprinos iz EGF-a ponajprije trebao biti usmjeren na aktivne mjere tržišta rada čiji je cilj brzo ponovno uključivanje korisnika na tržište rada nudeći im održivo zaposlenje u okviru njihovog pravobitnog područja djelatnosti ili izvan njega; primjećuje da su u svim revidiranim slučajevima iz izvješća Revizorskog suda zabilježene mjere za potporu dohotka radnika te da su te mjere iznosile 33 % nadoknađenih troškova za sve slučajeve EGF-a; ističe da se u novoj Uredbi o EGF-u trošak posebnih vremenski ograničenih mjera kao što su naknade za traženje posla i poticaji za zapošljavanje koji se isplaćuju poslodavcima ograničava na 35 % ukupnih troškova za usklađeni paket te da mjere koje se financiraju iz EGF-a nisu zamjena za pasivne mjere socijalne zaštite koje osiguravaju države članice u okviru svojih nacionalnih sustava.

REZULTAT KONAČNOG GLASOVANJA U ODBORU KOJI DAJE MIŠLJENJE

Datum usvajanja	20.4.2016
Rezultat konačnog glasovanja	+: -: 0:
Zastupnici nazočni na konačnom glasovanju	Nedzhmi Ali, Inés Ayala Sender, Zigmantas Balčytis, Dennis de Jong, Martina Dlabajová, Luke Ming Flanagan, Ingeborg Gräßle, Bogusław Liberadzki, Verónica Lope Fontagné, Dan Nica, Georgi Pirinski, Petri Sarvamaa, Claudia Schmidt, Bart Staes, Michael Theurer, Marco Valli, Derek Vaughan, Anders Primdahl Vistisen, Tomáš Zdechovský
Zamjenici nazočni na konačnom glasovanju	Richard Ashworth, Caterina Chinnici, Cătălin Sorin Ivan, Benedek Jávor, Karin Kadenbach, Marian-Jean Marinescu, Markus Pieper, Julia Pitera, Miroslav Poche, Patricija Šulin
Zamjenici nazočni na konačnom glasovanju prema čl. 200. st. 2.	Georg Mayer